

Hana Benešová

Skrze touhy profánní k touze po věčnosti.

Abstrakt

V sekulární společnosti není touha po Bohu častým tématem reflexe. Avšak právě ona vede k lidskému naplnění a integritě. Tato práce zkoumá touhu po Bohu skrze poznání profánních tužeb a jejich nedostatečnosti. Prostřednictvím tohoto poznání je jim dáno správné místo v Augustinově konceptu řádu lásky (*ordo amoris*). Příkladem tohoto procesu transformace tužeb jsou také Augustinovy reflexe nad ztrátou jeho milovaných příbuzných a přátel prizmatem věčnosti a poznání, že v Bohu není nikdo ztracen. Pro upřesnění a pochopení průběhu přeměny vnímání tužeb je použita fenomenologická metoda. Podrobně je popsán pohyb a odstup jakožto důležité součásti percepční změny. Rovněž je zkoumáno téma ženské spirituality v kontextu touhy. Práce se proto zaměřuje na snahu ženy osvobodit se od toho, co je dočasné, aby se otevřela bezpodmínečné lásce a sama takovou láskou milovala. Objevování touhy po Bohu prostřednictvím uvědomování si pomíjivosti profánních tužeb a jejich neschopnosti uspokojit nepokojné srdce může být důležitým úkolem pro další bádání v oblasti spirituální teologie.